

דברי הספד על בלה דרוג (מהבית גרינבלט)

הכותבים:

דני עמית (דרוג) - בן

אייל דרוג - נכד

חנה ספוביץ - אחיינית

אמא

עומדים פה היום אחיך, בניך, נכדייך נינך, בני משפחה, קרובים וחברים היו לך חיים מלאים. בנית עם אבא שבו טיפלת בשנותיו האחרונות במסירות אין קץ, משפחה גדולה ואוהבת וחנכת אותנו לפתיחות וסובלנות תכונות ששזורות עימך לאורך כל מסלול חיך. ההתנדבות והעזרה לזולת הייתה תמיד בבתנו אם זה אבא כנוטר או את כאחות מתנדבת במחנות העולים או קליטת משפחות עולים בבית בנתניה (וכנראה גם טפלת במירי התינוקת אשתי לעתיד). את ואבא הייתם ארץ ישראל היפה במיטבה.

נולדת בעיר קובל שבפולין, שמינית מתוך תשעה ילדים שנולדו לברוך וחנה-מלכה גרינבלט. משפחה דתית חילונית מבוססת שהתגוררה בבית גדול במרכז העיר והתפרנסה מחנות למכשירי חשמל. מסורת שאחריך אשקה ממשיך בה עד היום.

כל אחד מ-9 הילדים בחר את דרכו ללא כפיה והתערבות. רחל אחותך שהייתה מראשוני החלוצים שעלו ארצה בשנות ה-20 עם קבוצה מיסודו של חודורוב-רב החובל הראשון בארץ, האח יהושע שנדד לארגנטינה, לאחר מלחמת העולם הראשונה, האחיות פייגה ודורה שנשארו בפולין וניספו בשואה, האחיות אסנה שהייתה בתנועת גורדוניה והצטרפה לשני אחיה בארגנטינה, בנימין וצבי שהיו בתנועת בית"ר ומאשה בחלוצ הצעיר ובלה בשומר הצעיר. ההורים וחלק מהאחים והאחיות נספו בשואה.

לא ידעתי שלמדת בבי"ס תיכון לכלכלה והנהלת חשבונות אך עקב אירוע רפואי שממנו ניצלת בנס, הלכת ללמוד בבית ספר לאחיות מקצוע שהפכת אותו ליעוד וזאת תוך כדי "תקופת ההכשרה" בגרעין השומר הצעיר שהתיישב ב"קיבוץ" בביאלסטוק. במטרה להיות אחות בקיבוץ.

בשנת 1938 התחתנת בנישואים פיקטיביים כדי שתוכלי לעלות ארצה וההורים שילמו גם עבור הסרטיפיקט שלך. (פה יש לי סיפור אישי). אחרי זה עלית ארצה על האוניה המפוארת "פולוניה" הגעת לחיפה והצטרפת לקומונה בנוה שאנן שם גם התגוררה אחותך מאשה וגם אבא שהיה לבעלך לעתיד גר שם, גם מוניה מרדר (לימים מרידור-ממקימי רפא"ל), איסר וזאב הינוך שמאוחר יותר התחתן עם מאשה אחותך ועוד כמה מיוצאי קובל.

אחותי ניצה נולדה ב-1941 לאחר שנת נישואים עם אבא, עברתם לנתניה שם עבדת כאחות בקופת חולים, ושם נולדו דני (1944) ורמי (1955). כשעברתם לתל-אביב, היית אחות ראשית בבית החולים ליולדות בקריה ואח"כ כאחות בקופת חולים ביד אליהו. האחות "בלה" היה מותג.

כל חיך התנדבת לעזור לנזקקים. עם העלייה לאחר קום המדינה עבדה בהתנדבות בלילות במחנה העולים בנתניה (והשאירה את הילדים לבד בבית..), כשגרנו בשבעת בתים בנתניה, עם הקמת המדינה הכנסתם לביתכם הלא גדול, משפחת עולים וכשעברנו לרחוב מקדונלד בשנות ה-50 התנדבת לעזור לבנות העוורות שהתגוררו מולנו בבית החלוצות. בתקופת העלייה הגדולה ממדינות חבר העמים כשגרנו בגבעתיים, אימצת כמה משפחות ודאגת לכל מחסורן.

מסירותך לא ידעה גבולות. כשחלתה אחותך מאשה ב-1980 ואושפזה ברעננה, נסעת אליה מידי יום (3 אוטובוסים) במשך שנים וטיפלת בה במסירות אין קץ בשנותיה האחרונות. עם כל זה מעולם לא החמצת ספר חדש, קונצרטים, הצגות, לימוד שפות (אספרנטו, צרפתית, ערבית) ימי שישי עם המשפחה ולא שכחת למלא את מגרת הממתקים..

היית גם סבתא אוהבת ל-7 נכדיך ולנינותיך.

היית אמא נפלאה. כן, אנחנו לובשים סוודר שקר ומתגעגעים גם לפלאצאלך שלך.

היי שלום.

אנו ניצבים כעת מעל קברך.

למרות שכבר עבר זמן מה מאז שניטלה ממך שמחת החיים זה עדיין שונה. את כבר אינך, ומה שנותר כעת אלו הם הזכרונות מילדותנו.

כילד קטן, היית עבורי סבתא צעירה ואוהבת, שאיננה מהססת לבוא ולטפל בנכדים; שמחה על כל הזדמנות שניתנה לך להחליף את הורינו בעת היעדרם ומאפשרת לנו תמיד לחגוג, חופשיים מכבליה של מסגרת לוחצת. כולם תמיד היו שמחים לקראתך, אפילו דרי הבית הולכי הארבע שהיו מכשכשים למראך בזנבם, בידעם שמצפה להם ארוחה דשנה ומפנקת – כי כזו היית – מאמינה כי הדרך לאושר עוברת בדרך כלל בצלחת אוכל חם וביתי.

עכשיו כשאת הולכת, נשאר לנו להתנחם רק בשני דברים:

הראשון – שעכשיו את מקבלת את המנוחה. המנוחה אחרי תשעה עשורים של עשייה ואהבה ללא הרף.

השני – שכעת, לאחר שמונה שנים, את מקבלת את ההזדמנות להתייחד עם אהובך. הרי צמד המילים הכי טבעי הוא – סבא וסבתא.

בהזדמנות זו רציתי לבקש סליחה. סליחה שלא התקשרנו יותר, סליחה שלא באנו יותר לבקר, וסליחה שגם שכבר באנו לבקר לא אכלנו מספיק.

אני מבטיח שנתגעגע, סבתא. תמיד נזכור את את ריח הבשמים, הזיעה והבישולים. נזכור את הסיפורים מפולין ומשנותיה הראשונות של הארץ. נזכור את משחקי הקלפים, הסרטים בשבתות ומגירות הממתקים שתמיד דאגת שיהיו מלאות לקראתנו.

צורה האה שלי - בהנחם לזכרה

מאת: האמנית חנה ספוביץ - גרנולט.

" צורה הטואל סתם חברה שקראימאה בשמה הפרט, הטואל
צורה ומינור כבוד. וכן ציכוק איקדום את הכטי צורה לשם הפרט'
בקר אחרי אי אבי אסקלץ (אמה) האודות והיא צופה למסך איתך
היבה מאד שנים.

וצורה נאה באמת היותם משבו מוחזר אנה.

אבהי אורה מאד ופוא בחזירה אי האורה מטבל.

הז און היבה תחוא דנון משמרים. אובט אלמח מאגד של סניני
המשפחה, כמולן, אי משטון, ספרים, קולצריים ואפילו תחואי

האוד האנגריטה היו משמרים אלתם, שכן, אל היא כמאן
למדה מפני החברה אי שלמה התואי האנהי שלי בסיוד.

היא גאר דנון יק הן באנים והן בקנאים כמאן של דואם.
אבהי גאר אמורה פלסט - ומוצקה והיו אה צדוד כנליל -

מוצקות, אק היא אה היות פאנאטיה, אריאה, אסמיה - שיא איות
מפניקית מבוטאה בצדק ואבא שלי היותי ואישית אה היותי

הם לא נטל אהבתי הקדוד אפול באבה קצומה בקיבם אקסר
היותם שלם.

נאה אבהי כמאן אקסר האמאנת יד. גמיו ספרתי בשמה
אל קוריום התואם אהבתי שלי של אלה נשמה.

אני שומרת אז היות ממנה משה ידיה שנתן אי גמורה
כאלץ צמר שסירבתי וצדפי מטי אולם צורה ביז.

היבא חס הוואר מצוין אפסר הוד אצחוק ואהבדה אנה של
למד גולא, שכן, היא היות מאד מתקדמת ואוהבת קצומה.

אם אי צדומה הווא נראה אהבדה אפדומים.

דני היה גאון עם כחן מן זמני צדקיהו אמרו בשמיים וזכרו
 את המאורגה מנחת אמרם המעשה האמרי ואמרה אלהים
 "איפה תצטלח הילד, את חזק עמי שמואל יהיה הוא נפלא קמוץ"
 גלה מיהיה לשיבו" קום שיהיה גן נפלא לפני שיהיה חתן נפלא"
 הפסוק הראשון שהודעו לפרקדנאגיסו בתורה (גיתב אז תקום
 הנפול) באותה גלה היום מרחם את מנת המעלה הקלוק
 שהקצבה צלוקים מן הכחם של גלה גאוןיה "דני אז
 מספיק חמור, דניו יטה של חמרה"
 משה אמר כלל, אתה לאו אמרז מיד את "הצפוק"
 (הצמח) הקלמח של חנה כי הילדה ביהאל לא הולכת יך
 אולי לא שנה אל עמך את היום הם שלם בשלנו
 כלל אמרז הילדה את כל
 אתר הכפוקים הכחוקים אי מילדתי, היה בלוי של
 שאלו האפש יצאו אלך דורה גלה בתורה.
 היות היה נלא פסוקים אלה גילולו (התורה של יצחקאב)
 היוו הילדים אילך אתר גמ/דוד גמך, אמרתי גים, ולפנים
 נולדים הילד של משה זק"ה גמתי בשלם אבך את
 אולתו פניו ונפחתה
 אמרתי לתקוב את דני גן-דני וקלוק אמרפסם שלם
 אבא של שאתם בשמיים נחמתי גמך.
 אבנז ים הולדתי ה-11 הילדה גלה יהיא גלה לקולא
 גמתי שפתי כלל אבנז יד, מכיון שאי צורה בתורה
 האלה גלה ווא ילה להביא אלתי למה, שיהיה גלה
 וסוף מיה ילון גבון הקיר של הגולה, אקמתי שלם
 גבון הקיר לקחה אלתי חנה למה אקמתי שמה
 אבנז גבלו אמרתי יד אולתי, אמתי שקלם חנה
 פולחם אלתי גמרה יהיה. בשמיים גמתי חנה של

שמעתי שאת יסבא שמורה דמי לזר השם.
בזמן הלצה של אולף בנה הבטוח, גרה שהיתה אז אחות
גבית החולם לזלזול - בקרייה, חיבתה שלמה כונו ואמנון
עז יצור הילי ביום החולם, שזו שמתכוון על הלצה הלצה
והכל בסדר.

כשרו הגדול-החדש בגדולת אהבתו אליה אחי
השירה בקריבה שמים מול גישה גרה אולף.
מכיוון שהפה היום מוקדמת יחסית, הוא הימני אולי במיד
לאותיות גורל אלה איתו אלה משה.

אם התמלל מלך, גם נעתי מ'אלבצ'אלף' היפויסמיה שלה
כשספרתי אלה לפני עם שנים על גמול בקריבה של יואל
הוא היום מאושר והוא ריק עם מלש אלקה גפיה.
מדשפין אג בלה היום הוקשה האנושית שלה אסובלים אלה
היגרה בה היגרה נקיימת ומתאם אסובלים, אכן זה בצלילה
לעזרתה נאמרה.

היא קריבה אנשים שיכבו בשלה אק תמיד אהיה ז' שלש
ומתווי' התער ויכל אין "דענלס" אז שם דבר לא אלה
הוא גם דבר לא אלה שצנעם ומאמרים וצדקה הורה צונח
אלף (אחיה).

יש לי עוד כל כך היבבה אסרה א "גלה לי" צדתי
האברה אק תקרה כאן היחידה.
דדלית' א הסל שיהי מנה תלך בדבש האתונת
אפני מורה.

אני מנחמת גרה שיהי דמי מנה שלמה.
הוא גמרה ו' ומספתי אלה.

אה

39 במרץ 2009